

(ה) גמ' וקרימ פסוקא
לפסחוי: (ג) שם ותפשי ליה
לנרנא דחיל כולרי עלמא
ואמרי רבא איתפסיס אנן
לא כל שכן אמרי לא
(א) שם גהיט מתפילן עיין
רבא ואשכח וא"ו דמסר
חמורי גהיט בתפלה לסוף
אזל: (ד) רש"י: שגור
מלכא מלך פריס:

גמ' א"ל אשתך שכבא. עי'
לקמן דף ס"ב ע"א תוס'
ד"ה רבא:

משילאר"י [מישיליר"ש].
שיניים טוחנות.

את אמרת לקריבך. למת
במו קטנה לקרובו, ואשמו
אמרה שיתנה לקרובה
(קדושין מה:). בבירא. צנור
(שבת סו:). ככי. מקום מושב
השמים וזלזל"ש (ע"ז כח. ע"י)
תוס' שם, אשיתא. מומה
(ב"ק ג.).

להפיג דאגתך: מרשיש. זרע רב
 תוליד השדה: דיינא דמלכא. אורז
 שתשמיני התנך שם ישמר על ידי
 נגזים ויעלילו עליך לומר שאתה
 נצתם: קל וחומר מינך. אם רבא
 נמשד כל שכן שיתשדעו חזאי ויוראו
 ממך: חסא. חזרת: עזר עסקך.
 כפול צריח כחזרת שהיא רחצה
 וכפולה: מריר עסקך. שנאוי לכל
 ונר יהיה הסחורה שכן: חזינא.
 הם היו משתכרים ציין: חלי עסקך.
 מתוך כלומר שמתן עשורתך צוול:
 דקדחא. גללה: עשוק עסקך.
 ציוקר תמכרנו כמו עשוק לגנן (ב)
 (ד נב): לרבא ח"ל קאוי עסקך.
 לשון קהוי הכל ישנאוו: ממנעי
 עסקך. יתבשק עסקך ויחזרו אחרי
 לקנות: דקאי אריסדן. מראשומי.
 כדמתרגמינן מראשומי ארסדוי:
 (בראשית כח): מלכא הוית. רלש
 ישיבה הדורש דרשות והמתורגמן

הוֹשַׁע בֶּר' ⁶ (חֲנִינָא)
אֵימָא לִי מַאי חֲזִינָא
דְּמִשְׁחָרִי לָךְ פִּרְסָאִי
צָצִי בְּחוּטְרָא דְּרַהֲבָא
וּרְתָא חֲזָא אִמֵּר לִיה
אִמְרִיתוּ דְּחֻכְמִיתוּ
אֵא בַּחֲלָמָאִי אִמֵּר לִיה
אֵלְךָ וּטְחִנִי בְּךָ קִשְׁיִיתָא
בְּלוּיָה יוֹמָא וּלְאוֹרְתָא
לְמִי הוּא מֵאֵן דִּיהִיב
לְמַעֲלוּיָתָא וּמֵאֵן דִּלָּא
לִיה לְגַרְעִיּוֹתָא אֲבִי
יֵיב לִיה חֲזָא וּרְבָא לֹא
קִרְיִנ בַּחֲלָמִין ¹ יְשׁוּרֵךְ
אִמֵּר לִיה פְּסִיד עֶסְקֵךְ
עוֹצָבָא דְּלִבְךָ לֵאבִי
הֵנִי לָךְ לְמִיכַל מַחֲדוּא
² בְּנִים וּבְנוֹת תּוֹלִיד
בִּישׁוּתִיָּה לֵאבִי א"ל
נִסְכְּן בְּנָתְךָ לְעֵלְמָא
אֲזֻלְן כְּשִׁבְיָה אֲקִרְיִן
עָם אַחֵר לֵאבִי א"ל
אִמְרַת לְקִרְיֵבן וְהִיא
יִרְבֵּת לִי לְרִבְרִיב

א"ל דביתוהו שכיבא ואתו בניה ובנותיה ל ידי איתנת
אמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב מאי דכתיב בניך
י' לך אכול בשמחה לחמך לאביו אמר ליה מרווח
נא אמר ליה פסיד עסקך טבחת ולא אכלת ושנית
לאביו א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה אקרנין זיתים
מסיפיה אקרנין וראו כל עמי הארץ וגו' לאביו א"ל
מא לרבא אמר ליה בדינא דמלכא אתבר ומתפסת
בדינא דמלכא ואתו * ותפשי ליה לרבא. אמרי ליה
רבא א"ל מריר עסקך כי חסא אמרי ליה חזן בשרא
מא למזבן בשרא וחמרא מינך לרבא אמר ליה תקיף
מרי ליה חזן חביתא דתלי בדיקלא לאביו אמר ליה
מרי אמרי ליה חזן רומנא דקדחי אפוס דני לאביו
עסקך כרומנא אמרי ליה חזן חביתא דנפל לכירא
ולא אשתכח לרבא א"ל פסיד עסקך ושד' ליה
קר לאביו אמר ליה מלכא הוית וקאי אמורא עלך
י לי ואיתיה אמר ליה וא"ו דפטר חמור ודאי גהיש
זואי דשא ברייתא דנפל אמר ליה * אשתך שכבא
בבן אמר ליה חזאי תרתי יוני דפרחן א"ל תרי נשי
יה תרין קולפי בלעת אזל רבא ההוא יומא וייתיב
הוון קמנצו בהדי הדדי אזל רבא לפרוקינתו ומחוהו
לסוף אתא רבא ויהיב ליה אגרא א"ל חזאי * אשייתא
לאביו דנפל וכסיין אבקה א"ל אביו שכיב ומתיבתיה
עלמא שקיל לבינתא לכינתא א"ל שמעתתך מבדרן
א מבי סדיא נפיק א"ל אקריון הללא מצראה בחלמא
ד בהדי גברא דמתרחיש ליה ניסא למה לי בהדי דקא
יב ביה * כל החלומות הולכין אחר הפה אמר רשע
מברתיה דרב חסדא יהא רעוא דלמסר ההוא גברא
ירי * דקללת חכם אפילו בחנם היא באה וכ"ש רבא
בפרת עון קם גלי לבי רומאי אזל יתיב אפתחא דריש
מא דעייל מחטא באצבעתי א"ל הב לי זוזא ולא יהב
כעתי א"ל הב לי זוזא ולא יהב ליה ולא א"ל חזאי
שמעי בי מלכא ואתיווה לריש טורוינא קא קטלי ליה
תוהו לבר הדיא אמרי ליה אמטו זוזא דידך חרבו
שורא

1. שורך טבוח לעציון ולא
 אכלא מענון מנחם וזול
 למקליון ולא שבוך ולא
 אגאן אלא אינאין ואין
 מושתע דברים כל
 2. בנים ובות הוליד ולא
 יתיו יור כל דברים פשיב;
 דברים כל מה
 3. בגין ובעתיד נתינים לכל
 צדיק וצדיק וצדיק וכלות
 איליתם כל היום ואין לאל
 דברים כל מה
 4. יור אכל בשקחה לחמך
 שכתה בעל טוב יתיר
 דברים כל רעה איליתם את
 מעשיך;
 5. ידע רב תרציה אסחא
 ומעט תסאך כי תסלנו
 דברים כל מה
 6. ארציה יתים יתור כל כל
 בגדול ושמן אל תסור כל
 דברים כל מה
 7. ואל כל עמי תארץ כי
 שם יתקרא עליו וקראו
 דברים כל מה

א"ל חזאי אשיתא דנפלי.
 פ"י כותל א"ל חזאי
 אפדנא דאבוי דנפלי פ"י
 אפדנא חצרו. ונפלי מנקריה
 פ"י מוח שבקדקד. א"ל
 אודרא מבי סדיא נפק. פ"י
 הנוצה היוצא מן הכסת.
 גמירי דקללת חכם אפי'
 בחנם היא באה. פ"י
 מתקיימת.